

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/71/2017
Identifikačné číslo spisu: 5715010189
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5715010189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela, na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. B. G., pre zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.08.2015, o dovolaní obvineného Ing. B. G., podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. mája 2017, sp. zn. 3To/8/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. B. G. a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 05. októbra 2016, sp. zn. 2T/21/2015 bol obvinený Ing. B. G. (ďalej aj „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.08.2015 (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

V období mesiaca február roku 2014, ako konateľ spoločnosti Q., s.r.o., so sídlom A. č. XXXX, okres M., IČO: XXX XX XXX, ktorá ako nájomca užíva na základe uzatvorenej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Bratislava, ul. Búdková č. 36, IČO: 173 35 345 a jej dodatkov poľnohospodárske pozemky v okrese M., obec M., k.ú. O. a okrese M., obec A., k.ú. A., ktoré sú vo vlastníctve Slovenskej republiky a neznámych vlastníkov, vykonal bez písomného oznámenia príslušnému orgánu ochrany prírody v zmysle § 47 ods. 7 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení do 31.03.2014, prostredníctvom osoby B. Y., nar. XX.XX.XXXX, neoprávnený výrub mimolesnej drevinatej vegetácie s obvodom kmeňov listnatých stromov zistených prepočtom hodnôt nameraných na pni vo výške 130 cm nad zemou väčším ako 80 cm, a súvislých krovitých porastov s výmerou nad 20 m² nasledovne, v lokalite „K.“, okres M., obec M., katastrálne územie O. na parcele č. KN-C XXXX/X v počte 2 ks stromov a to vrba biela (*Salix alba* L.), 8 ks stromov čremcha strapcová (*Padus racemosa* (Lamk) C.K. Schneid), 1 ks stromu topoľ osikový (*Populus tremula* L.), 1 ks stromu hruška obyčajná (*Pirus communis* L.) a plochy zmiešaného krovitého porastu o výmere 5161 m², na parcele č. KN-C XXXX/X 16 ks stromov vrba biela (*Salix alba* L.), 8 ks stromov čremcha strapcová

(*Padus racemosa* (Lamk) C.K. Schneid), 36 ks stromu topoľ osikový (*Populus tremula* L.), 2 ks stromov hloh obyčajný (*Crataegus oxycanta* L.) a plochy zmiešaného krovitého porastu o výmere 6140 m², ďalej v okrese M., obec M., katastrálne územie M. na parcele č. KN-C XXXX 1 ks stromu čremcha strapcovitá (*Padus racemosa* (Lamk) C.K. Schneid) a plochy zmiešaného krovitého porastu o výmere 2180 m² v okrese M., obec A., katastrálne územie A., na parcele č. KN-C XXXX/X 8 ks stromov topoľ osikový (*Populus tremula* L.), 17 ks stromov vrba biela (*Salix alba* L.), 2 ks stromov jeľša lepkavá (*Alnus glutinosa* L.), 1 ks stromu čremcha strapcovitá (*Padus racemosa* (Lamk) C.K. Schneid) a plochy zmiešaného krovitého porastu o výmere 4490 m², na parcele č. KN-C XXXX/X plochu zmiešaného krovitého porastu o výmere 800 m², na parcele č. KN-C XXXX/X 8 ks stromov vrba biela (*Salix alba* L.) a plochu zmiešaného krovitého porastu o výmere 2300 m², na parcele č. KN-C XXXX/X plochu zmiešaného krovitého porastu o výmere 30 m², na parcele č. KN-C XXXX/X plochu zmiešaného krovitého porastu o výmere 6200 m², na parcele č. KN-C XXXX plochu krovitého porastu 210 m² a na parcele č. KN-C XXXX/X vedenej ako trvalé trávne plochy, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, v prospech vlastníčky Q. I., trvale bytom A., ul. A. č. XXX/XX, okres M., plochu zmiešaného krovitého porastu o výmere 60 m², čím takto konal v rozpore s ustanovením § 47 ods. 7 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, v znení účinnom do 31.03.2014, svojím konaním spôsobil ujmu na životnom prostredí Slovenskej republiky, v zastúpení Okresným úradom Martin, Odborom starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Martin, Nám. S.H. Vajanského č. 1, vo výške 399.776,60 Eur a majetkovú škodu vo vyťaženej drevnej hmote Slovenskému pozemkovému fondu so sídlom Bratislava, ul. Búdková č. 36, IČO: 173 35 345 vo výške 543,11 Eur, a M. Q. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., ul. A. č. XXX/XX, okres M. škodu vo výške 0,22 Eur.

Za tento trestný čin uložil súd obvinenému Ing. B. G. podľa § 305 ods. 5, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu obvinenému podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, pri určení probačného dohľadu súd obvinenému ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. e/ Trestného zákona, súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodeným Slovenskej republike v zastúpení Okresným úradom Martin, Odborom starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Martin, Námestie S.H. Vajanského č. 1, Slovenskému pozemkovému fondu, so sídlom Bratislava, ul. Búdková č. 36, IČO: 173 35 345 a M. Q. I., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom A., ul. A., XXX/XX.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd odkázal poškodených Slovenskú republiku v zastúpení Okresným úradom Martin, Odborom starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Martin, Námestie S.H. Vajanského č. 1 a Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, ul. Búdková č. 36, IČO: 173 35 345, s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) ako súd odvolací, rozhodujúci na podklade odvolania podaného obvineným voči rozsudku súdu prvého stupňa rozhodol uznesením z 11. mája 2017, sp. zn. 3To/8/2017 tak, že odvolanie obvineného Ing. B. G. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Vánča, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom M. R. Štefánika 60/A, 036 01 Martin vo svoj prospech dovolanie.

Dovolanie podal z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) a § 371 ods. 1 písm. i/

Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia).

K dovolaciemu dôvodu normovanému v § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený prostredníctvom obhajcu vo všeobecnosti uvádza, že súd prvého stupňa odmietol vykonávanie dôkazov, ktoré mali slúžiť na riadne zistenie skutkového stavu. Medzi tieto zaraďuje najmä neustanovenie znalca v trestnom konaní, pričom namieta aj skutočnosť, že súd ignoroval rovnocenné odborné vyjadrenie Ing. K. M., čo malo za následok porušenie zásady in dubio pro reo. Zároveň súd prvého stupňa nevypočul ani svedka B. Y. priamo na mieste činu, pričom tento by ukázal koľko a kde skutočne obvinený vyrúbal rastlín a drevín. Obvinený nemal reálnu možnosť ukázať súdu, resp. orgánom činným v trestnom konaní rozsah výrubu.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku obvinený dôvodí, že skutkový stav a kvalifikovaná skutková podstata trestného činu len na dôkaze vykonanom v správnom konaní - odborné vyjadrenie ŠOP a tento dôkaz ani nebol relevantne, resp. vôbec podrobený v trestnom konaní kritickej preverke, pričom rovnocenné odborné vyjadrenie Ing. K. M. produkované zo strany obhajoby bolo zo strany súdov ignorované.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený uvádza, že skutkové zistenia v odbornom vyjadrení správneho orgánu v správnom konaní sú nejasné; osobitne nebola navyše vyčíslená ujma na životnom prostredí s majetkovou škodou vo vzťahu k stromom a osobitne ku krovitým porastom. Tým ostáva nedotknutá nepoužiteľnosť daného vyjadrenia v trestnom konaní ako zákonného dôkazu.

V nadväznosti na vyššie uvedené obvinený žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd zrušil na podklade podaného dovolania tak rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj odvolacieho súdu a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec prikázal zákonným postupom príslušnému orgánu v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“), ktorý v súhrne konštatoval, že podané dovolanie, resp. jeho argumentačný obsah nenaplnia dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/; dovolanie vo svojom obsahu de facto vzhláda jednotlivé dovolacie dôvody v tom, že súd prvého stupňa nevykonal všetky dôkazy navrhnuté v rámci obhajoby obvineného a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Takto vymedzená právna argumentácia dovolateľa - obvineného Ing. B. G. smeruje výlučne ku skutkovým zisteniam, ktoré obvinený neakceptuje. V ďalšom texte vyjadrenia k dovolaniu prokurátor len v stručnosti bližšie rozvíja v zmysle vyššie uvedeného svoje právne úvahy, na základe ktorých navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poškodení Slovenská republika, v zastúpení Okresným úradom Martin, Odborom starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Martin, Námestie S.H. Vajanského č. 1, Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, ul. Búdková č. 36, IČO: 173 35 345 a M. Q. I., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom A., ul. A. č. XXX/XX sa k podanému dovolaniu nevyjadrili napriek tomu, že im bolo doručené spolu s lehotou na vyjadrenie sa k jeho obsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného Ing. B. G. nie je dôvodné, pretože je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu zabezpečujúceho „rovnosť zbraní“ medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom, ako žalobcom v trestnom konaní, na strane druhej. Táto základná zásada trestného konania je v Trestnom poriadku upravená v ustanovení § 2 ods. 9 a vyplýva z čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Rovnako je garantovaná v ďalších významných právnych dokumentoch, akými sú Listina základných práv a slobôda Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Porušenie práva na obhajobu je podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je však koncipovaný oveľa užšie; nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“. Pri posudzovaní, či v danom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo. Treba tiež zdôrazniť, že trestné konanie treba posudzovať komplexne ako jeden celok a nie je možné z hľadiska zachovania práv obvineného hodnotiť len niektoré parciálne, jednotlivé extrahované úkony resp. postupy a na základe nich konštatovať zásadné porušenie jeho obhajobných práv.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by v priebehu celého trestného konania došlo k porušeniu práva obvineného Ing. B. G. na obhajobu, a už vôbec nie zásadným spôsobom. Jeho právo na obhajobu bolo v priebehu trestného konania zachované, pričom obvinený jemu náležiacie procesné práva aj riadne využíval. Nevykonanie výsluchu svedka B. Y. v zmysle obhajobného návrhu nemožno v žiadnom prípade považovať za porušenie práva obvineného na obhajobu v intenciách vyššie citovaných úvah najvyššieho súdu. Nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvineným, ani spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je spôsobilý naplniť dovolací dôvod podľa písm. c/ § 371 ods.1 Trestného poriadku. Z týchto konštatovaní vyplýva, že v žiadnom prípade nemožno len na základe, v dovolaní obsiahnutých námietkach obvineného, (ktoré sú navyše značne subjektívneho charakteru, pričom tento je motivovaný zrejme len snahou o inú interpretáciu zisteného skutkového stavu) vyvodiť porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tak, ako to predpokladá materiálna podstata dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

V ďalšom najvyšší súd len v podrobnostiach odkazuje na úvahy tak súdu prvého stupňa, ako i odvolacieho súdu, vo vzťahu k označeným námietkam obvineného obsiahnutej v zodpovedajúcej časti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, nakoľko tieto považuje za plne postačujúce na riadne vysporiadanie sa s vyššie citovanými dovolacími námietkami obvineného.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zřejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako

mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces

v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo.

V rámci dovolaníh iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmavať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak nepripustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania. Ako už najvyšší súd skonštatoval vyššie, dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu, aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolanie aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

K argumentom obvineného k tomuto dovolaciemu dôvodu najvyšší súd v prvom rade konštatuje, že odborné vyjadrenie označené obvineným bolo síce prevzaté do trestného konania z konania správneho, avšak tak k odbornému vyjadreniu, ako aj k ostatným z predmetného správneho konania prevzatým dôkazom, boli v priebehu trestného konania na hlavnom pojednávaní vypočuté osoby, ktoré v správnom konaní tieto dôkazy samé zabezpečovali, pričom obvinenému bolo umožnené, aby sa k nim v rámci zásady kontradiktórnosti, ústnosti a bezprostrednosti trestného konania vyjadril a realizoval jemu náležiacie procesné práva, čo koniec koncov obvinený aj učinil (napríklad využitím práva na kladenie otázok svedkom prostredníctvom svojho obhajcu a i.).

Vo vzťahu k odbornému vyjadreniu T.. K. M., ktorého významovú hodnotu považuje obvinený za rovnocennú v porovnaní s obsahom odborného vyjadrenia T.. M. T. a znaleckého posudku Ing. Zuzany Ďurišovej je najvyšší súd názoru, že Ing. K. M. predmetné odborné vyjadrenie vypracovala na základe poznatkov nadobudnutých obhliadkou miesta spáchania trestného činu a to až takmer po roku od výrubu realizovaného obvineným; s touto skutočnosťou sa tak súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd vyrovnali riadne a presvedčivo, pričom neopomenuli konfrontovať závery uvedené v dôkazných prostriedkoch citovaných vyššie. Z uvedeného je teda potrebné odmietnuť argumentáciu obvineného vzhľadom k ním uvádzanému údajnému úplnému opomenutiu záverov obsiahnutých v odbornom vyjadrení T.. K. M.; navyiac, tvrdenia obvineného v kontexte ním koncipovaného obsahu podaného dovolania sú len akousi reinterpretáciou už vykonaného dokazovania, ktorého výsledky obvinený subjektívne reflektuje vo svoj prospech.

V nadväznosti na uvedené je v súhrne zrejmé, že obsah tohto dovolacieho dôvodu namietaný obvineným takisto nebol naplnený.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku najvyšší súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku), ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou. Dovolací súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov môžu obvinení v dovolaní uplatňovať len námietky právneho - hmotného charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti) bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či sudy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

S poukazom na vyššie citované právne úvahy by zaobranie sa týmito námietkami zakladalo neprípustný procesný stav, ktorý by de facto dovolacie konanie stotožnil s konaním pred odvolacím súdom, čo je právnou úpravou dovolacieho konania s prihliadnutím na jeho špecifickú povahu ako mimoriadneho opravného prostriedku vylúčené. Najvyšší súd rovnako považuje za potrebné uviesť, že obvinený v podanom dovolaní uplatňuje v podstatnej časti také dovolacie námietky, ktoré sa netýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, ale iba zo subjektívneho pohľadu obvineného spochybňujú hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, čo nemôže zakladať prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (obdobne 2Tdo/59/2011).

Pre najvyšší súd ako súd dovolací je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako zločinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Trestného zákona. Použitú právnú kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu. Námietky obvineného (znovu len značne subjektívnej povahy), ktoré v podanom dovolaní subsumuje pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku smerujú proti

skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcemu hodnoteniu dôkazov súdov prvého a druhého stupňa veľkého rozsahu).

Záverom najvyšší súd len stručne dodáva, že pokiaľ sa dovolacie námietky obvineného nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, ale iba zo subjektívneho pohľadu spochybňujú hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, tieto v žiadnom prípade nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku nie sú naplnené a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.